

Arrest

nr. 61 451 van 16 mei 2011
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 februari 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 april 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. KÖSE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 6 maart 1962.

Op 16 december 2009 dient verzoeker samen met zijn partner een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 28 januari 2011 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid deze aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 16 mei 2011 met nummer 61 450 worden het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing ingediend tegen de beslissing van 28 januari 2011 inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet verworpen.

Op 8 februari 2011 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten uitgereikt. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid

wordt aan:

Naam: K. (...)

Voornamen: S. (...)

Nationaal nummer: (...)

Geboortedatum en -plaats: (...)

Nationaliteit: Sri Lanka

het bevel gegeven om uiterlijk op 30 (dertig) dagen na kennisgeving het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (3), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig art.6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art.7,al.1,2° van de Wet van 15 december 1980).

Indien het bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht juncto de motiveringsplicht.

2.1.1. Verzoeker adstrueert zijn middel als volgt:

"Omwille van enorme problemen in zijn land van herkomst heeft verzoeker zijn land verlaten en verblijft in België sedert 2009.

Om paal en perk te stellen aan zijn situatie heeft verzoeker gemeend om een regularisatieaanvraag in te dienen conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Dat betreffende deze aanvraag evenwel Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel geoordeeld heeft om verzoeker, die met een medische problematiek kampt, een bevel te moeten overhandigen om het land te verlaten.

Dat deze aanvraag evenwel gemakkelijk kan hersteld worden, terwijl de gevolgen onevenredig zijn in aanmerking genomen de eenvoudige legalisering van het verzoekschrift.

Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

*'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31)'.
De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.*

*Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.
Dat het middel bijgevolg ernstig is."*

2.1.2. De verwerende partij voert de exceptie van gebrek aan belang aan, daar aan verzoeker reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven op 10 december 2009. Verzoeker heeft dit bevel niet aangevochten, zodat het definitief en uitvoerbaar is. Voorts voert de verwerende partij de exceptie van onontvankelijkheid aan daar verzoeker allerlei vage en theoretische beschouwingen uit, zonder in concreto aan te geven waarom de bestreden beslissing een schending van de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht inhoudt.

2.1.3. Luidens artikel 39/78 juncto artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen bevatten die ter onder-

steuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot feitelijke gegevens, een algemene verklaring dat de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd heeft naar zijn situatie, een theoretische beschouwing over wat naar zijn mening de inhoud is van het zorgvuldigheidbeginsel om te besluiten dat *“dit (...) dan ook onbehoorlijk gedrag uit(maakt) van de minister van Binnenlandse Zaken.”* Deze handelwijze voldoet niet aan de voornoemde vereiste dat, om van een middel te spreken, de wijze moet worden omschreven waarop het aangevoerde zorgvuldigheidsbeginsel juncto de motiveringsplicht geschonden is door de bestreden beslissing. Verzoeker licht op geen enkele wijze toe waarom hij van oordeel is dat de hierboven vermelde beginselen worden geschonden. Een algemene verwijzing uit niet de voldoende duidelijke en precieze omschrijving van de geschonden geachte rechtsregels of rechtsbeginselen die is vereist opdat er sprake zou kunnen zijn van een middel als bedoeld in artikel 39/78 j° 39/69§1,4° van de Vreemdelingenwet. Er wordt vastgesteld dat het enig middel geen middel is in de zin van de voornoemde bepaling. De exceptie van de verwerende partij is gegrond. Het enig middel en het beroep zijn derhalve onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN